

คำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ที่ ๖๗/๒๕๖๔

เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ที่ ๕๒๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

กระทรวงแรงงาน

วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔

ระหว่าง { นางสาว [redacted] ผู้กล่าวหา
บริษัท [redacted] ผู้ถูกกล่าวหา
โดย บริษัท [redacted]
นาย [redacted] นาย [redacted] นาย [redacted]
นาย [redacted] และนาย [redacted] ผู้ทำแผน

เรื่องการกระทำอันไม่เป็นธรรม

ตามที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์มีคำสั่งที่ ๕๒๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ วินิจฉัยชี้ขาดว่าบริษัท [redacted] โดยนาย [redacted] และนาย [redacted] กรรมการผู้มีอำนาจ นายจ้าง ผู้ถูกกล่าวหา ยกเลิกตารางการบินนาง [redacted] ลูกจ้าง ผู้กล่าวหา เพราะเหตุทำคำฟ้องคดีแรงงานต่อศาลแรงงานกลาง เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม จึงมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพิจารณาจัดตารางการบินให้กับผู้กล่าวหาด้วยความเป็นธรรมตามหลักเกณฑ์ของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ให้ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติตามคำสั่งภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งเป็นต้นไปโดยได้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว นั้น

เนื่องจากคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่าศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ให้ฟื้นฟูกิจการของ บริษัท [redacted] ลูกหนี้ และตั้งบริษัท [redacted] นาย [redacted] นาย [redacted] นาย [redacted] นาย [redacted] ร และนาย [redacted] เป็นผู้ทำแผน ในคดีของศาลล้มละลายกลาง คดีหมายเลขดำที่ [redacted] คดีหมายเลขแดงที่ [redacted] ระหว่าง บริษัท [redacted] ผู้ร้องขอ บริษัท [redacted] ลูกหนี้

ดังนั้น...

ดังนั้น คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาแล้วเห็นว่า นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผนเป็นต้นไป อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และบรรดาสิทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ ตกแก่ผู้ทำแผนตามมาตรา ๙๐/๒๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ การที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์มีคำสั่งที่ ๕๒๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดยมีคำสั่งให้บริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ นายจ้าง ผู้ถูกกล่าวหา พิจารณาจัดการทางการเงินให้กับผู้กล่าวหาด้วยความเป็นธรรมตามหลักเกณฑ์ของผู้ถูกกล่าวหา จึงเป็นการออกคำสั่งที่ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่รู้จักกันอยู่โดยทั่วไป จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องและให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงตามคำสั่งของศาลล้มละลายกลางดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ขอแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ที่ ๕๒๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มีรายละเอียดดังนี้

๑. หน้า ๑ ขอแก้ไขจากเดิม “ระหว่าง นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหา บริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหา” ขอแก้ไขเป็น “ระหว่าง นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหา บริษัท [REDACTED] โดยบริษัท [REDACTED] นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] ผู้ทำแผน ผู้ถูกกล่าวหา”

๒. หน้า ๖ ย่อนำสุดท้าย บรรทัดที่ ๒ และบรรทัดที่ ๓ ขอแก้ไขจากเดิม “คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาดว่าบริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ นายจ้าง ผู้ถูกกล่าวหา ยกเลิกตารางการบินนางสาว [REDACTED] ขอแก้ไขเป็น “คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาดว่าบริษัท [REDACTED] โดยบริษัท [REDACTED] นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] ผู้ทำแผน ผู้ถูกกล่าวหา ยกเลิกตารางการบินนางสาว [REDACTED]”

ทั้งนี้ นอกเหนือจากที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้ ให้เป็นไปตามคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ที่ ๕๒๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ทุกประการ โดยให้คำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ที่ ๖๗/๒๕๖๔ เป็นส่วนหนึ่งของคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ที่ ๕๒๖/๒๕๖๓ และในการอ้างอิงคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ที่ ๕๒๖/๒๕๖๓ ทุกครั้ง ต้องอ้างอิงคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ที่ ๖๗/๒๕๖๔ ทุกครั้ง

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔

ลงชื่อ

(นายกิตติพงษ์ เหล่านิพนธ์)

ประธานกรรมการ

ลงชื่อ

(นายอิทธิพร เหล่าวานิช)

กรรมการ

ลงชื่อ

(นายอนุชน วรินทร์เสถียร)

กรรมการ

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นางนิตยา อัยราวงศ์)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายสุรัชย์ ปลั่งสมบัติ)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายเดชบุญ มาประเสริฐ)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายทวี เตชะธีราวัฒน์)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายสุมิตร จันทร์สว่าง)

ลงชื่อ ร้อยเอก [REDACTED] กรรมการ
(สำเร็จ ชนะสิทธิ์)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายประสิทธิ์ จงอัญญากุล)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายพนัส ไทยล้วน)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการ
(นายชัยพร จันทนา)

ลงชื่อ [REDACTED] กรรมการและเลขานุการ
(นางสาวรัตเกล้า เชาวลิต)
ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์

คำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ที่ ๖๘ /๒๕๖๔

กระทรวงแรงงาน

วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔

ระหว่าง { นางสาว [redacted] ผู้กล่าวหา
บริษัท [redacted] ผู้ถูกกล่าวหา
โดยนาย [redacted] กรรมการผู้มีอำนาจ

เรื่อง การกระทำอันไม่เป็นธรรม

เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ นางสาว [redacted] ผู้กล่าวหาได้ยื่นคำร้อง
ต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ กล่าวหา บริษัท [redacted]
โดยนาย [redacted] กรรมการผู้มีอำนาจ นายจ้าง ผู้ถูกกล่าวหาว่า
ผู้ถูกกล่าวหา บังคับให้เขียนใบลาออก เป็นการเลิกจ้างเพราะเหตุร่วมชุมนุม ยื่นข้อเรียกร้อง เป็น
สมาชิกสหภาพแรงงาน และถือเป็นการเลิกจ้างในระหว่างข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับ
เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๑๒๑ (๑) และ (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ
แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายค่าเสียหายเป็นจำนวนเงินเท่ากับค่าชดเชย และ
ค่าจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้รับคำร้องกล่าวหาไว้ดำเนินการและส่งสำเนาคำร้อง
กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อชี้แจงแถลงเหตุผล และนำพยานหลักฐานเข้าสืบ รวมทั้งได้แต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการแรงงานสัมพันธ์ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อสอบหาข้อเท็จจริง ตรวจสอบพยานหลักฐาน และ
เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ตามปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ผู้กล่าวหา ชี้แจงข้อเท็จจริงและนำสืบว่า ผู้กล่าวหาเข้าทำงานเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ รวมอายุงาน ๗ ปี ๑๐ เดือน ตำแหน่งพนักงาน Machine Operator ฝ่ายผลิต Polycarbonate ได้รับค่าจ้างรายเดือนอัตราสุดท้ายเดือนละ ๑๕,๐๑๗ บาท กำหนดวันทำงาน ๕ วัน หยุด ๒ วัน เวลาทำงานปกติเป็นกะ กะเช้า เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ นาฬิกา กะดึก เวลา ๒๐.๐๐ - ๐๗.๐๐ นาฬิกา เวลาพัก ๑ ชั่วโมง และบริษัทฯ มีโรงอาหารให้พนักงาน จ่ายค่าจ้างทุกวันที่ ๒๘ ของเดือน โดยโอนเงินผ่านบัญชีธนาคาร

สหภาพแรงงาน [REDACTED] ได้รับการจดทะเบียนจากสำนักงานทะเบียนกลาง เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔ เลขทะเบียนที่ [REDACTED] ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] ซอยหมู่บ้าน [REDACTED] แขวง [REDACTED] เขต [REDACTED] กรุงเทพมหานคร มีสมาชิกประมาณ ๑,๑๔๘ คน สหภาพแรงงานตกลงให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บเงินค่าบำรุงสมาชิกโดยหักเงินจากเงินเดือนของลูกจ้าง มีการรวมการสหภาพแรงงานจำนวน ๑๘ คน โดยมีนาย [REDACTED] เป็นประธานสหภาพแรงงาน ผู้กล่าวหาสมัครเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เป็นเพียงสมาชิกไม่มีบทบาทใดในสหภาพแรงงาน เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อสหภาพแรงงาน และสหภาพแรงงานได้ยื่นข้อเรียกร้องต่อผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ทั้งสองฝ่ายได้มีการเจรจากันเอง ๕ - ๖ ครั้ง ไม่สามารถเจรจาดังกล่าวได้ สหภาพแรงงานจึงแจ้งยุติการเจรจาเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ และแจ้งเป็นข้อพิพาทแรงงานต่อพนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานในวันดังกล่าว และสหภาพแรงงานนัดชุมนุมบริเวณข้างรั้วบริษัทหลังเลิกงานในช่วงเวลาประมาณ ๑๙.๐๐ นาฬิกา ของวันเดียวกัน โดยแจ้งผ่านไลน์กลุ่มของสมาชิกแต่ละแผนก มีสมาชิกเข้าร่วมชุมนุมประมาณ ๘๐๐ คนรวมผู้กล่าวหาเพื่อสนับสนุนข้อเรียกร้อง และยุติการชุมนุมเวลาประมาณ ๒๒.๐๐ นาฬิกา ต่อมาในวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ พนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงาน ได้เข้าเจรจาไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแรงงาน ทั้งสองฝ่ายสามารถเจรจาดังกล่าวได้ จึงจัดทำเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ ๒ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้กล่าวหาได้รับมอบหมายให้มาทำงานในวันหยุด กะเช้าเริ่มทำงานตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา เวลาหยุดพักรับประทานอาหารระหว่างเวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา ผู้กล่าวหา และนางสาว [REDACTED] เพื่อนร่วมงานได้ตกลงกันว่าจะไปทานอาหารด้านข้างรั้วโรงงาน จึงเดินออกไปพร้อมได้วางบัตรพนักงานไว้ที่ป้อมยามแล้วเดินมาหน้าโรงงาน ๒ เพื่อซื้ออาหารจากรถขายอาหาร แต่ปรากฏว่าไม่มีรถมาขายอาหาร ผู้กล่าวหาและนางสาว [REDACTED] จึงได้ชักชวนกันออกไปรับประทานอาหารกลางวันที่ร้านอาหารบริเวณหน้าบริษัท [REDACTED] มีระยะทางห่างจากที่ทำงานประมาณ ๑ กิโลเมตร โดยขับรถจักรยานยนต์ของผู้กล่าวหาที่จอดอยู่ด้านนอกรั้วโรงงานไป แต่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไม่อนุญาตให้ออกนอกโรงงาน เนื่องจากทั้งสองคนไม่มีใบอนุญาตให้ออกนอกโรงงาน จึงต้องเดินกลับเข้ามาเขียนใบอนุญาตออกนอกโรงงาน เพื่อให้ซุเปอร์ไวเซอร์ ลงลายมือชื่ออนุญาต แต่ในวันดังกล่าว นาย [REDACTED] ประธาน ซุเปอร์ไวเซอร์ ได้ลาหยุดงาน จึงต้องให้นางสาว [REDACTED] ซึ่งเป็นหัวหน้างานประจำกะ เป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาต แต่ปรากฏว่านางสาว [REDACTED]

ไม่อยู่เพราะออกไปรับประทานอาหารนอกโรงงานแล้ว เนื่องจากรอนานและเกรงว่าจะหมดเวลาพักกลางวัน ผู้กล่าวหาจึงตัดสินใจลงลายมือชื่อแทนนางสาว [REDACTED] ในช่องผู้อนุญาตในใบอนุญาตออกนอกโรงงานทั้งของตนเองและของนางสาว [REDACTED] โดยระบุวัตถุประสงค์การออกนอกบริเวณโรงงานเพื่อไปทำธุระระหว่างเวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา จากนั้นผู้กล่าวหาและนางสาว [REDACTED] ได้แสดงใบอนุญาตออกนอกโรงงานต่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย พร้อมบัตรพนักงาน และได้ออกนอกโรงงานโดยระบุเวลาในใบอนุญาตออกนอกโรงงานเวลา ๑๒.๑๙ นาฬิกา เมื่อไปถึงร้านอาหารผู้กล่าวหาได้โทรศัพท์ถึงนางสาว [REDACTED] แต่ก็ไม่ได้รับสาย ต่อมาในเวลาประมาณ ๑๒.๓๐ นาฬิกา ผู้กล่าวหาได้โทรศัพท์ถึงนางสาว [REDACTED] อีกครั้ง ซึ่งได้รับสาย ผู้กล่าวหาแจ้งว่า ได้ออกไปรับประทานอาหารข้างนอก โดยได้ไปหานางสาว [REDACTED] เพื่อขอให้ลงลายมือชื่ออนุญาตแล้วแต่ก็ไม่พบและเนื่องจากใกล้จะหมดเวลาพักเที่ยงจึงลงลายมือชื่อเป็นผู้อนุญาตในใบอนุญาตออกนอกโรงงานแทน ทั้งนี้ นางสาว [REDACTED] ได้ตอบกลับว่า “ผู้กล่าวหาไม่สามารถลงลายมือชื่อแทนได้” ผู้กล่าวหาจึงแจ้งว่าได้ลงลายมือชื่อแทนและออกมานอกโรงงานแล้ว หลังจากออกไปรับประทานอาหารนอกโรงงาน ผู้กล่าวหาและนางสาว [REDACTED] ได้กลับเข้ามาทำงานในเวลา ๑๒.๕๖ นาฬิกา และทำงานตามปกติจนถึงเวลาเลิกงาน ทั้งนี้ ผู้กล่าวหาทราบกฎระเบียบการออกนอกโรงงานว่า การออกไปรับประทานอาหารริมรั้วโรงงานสูงจางวางบัตรพนักงานต่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยก็สามารถออกไปได้ ส่วนการออกไปข้างนอกโรงงานจะต้องมีใบอนุญาตออกนอกโรงงาน โดยซูเปอร์ไวเซอร์เป็นผู้อนุญาต

ต่อมาวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๐๘.๓๐ นาฬิกา นาย [REDACTED] ตำแหน่ง ซูเปอร์ไวเซอร์ ได้เรียกผู้กล่าวหาและนางสาว [REDACTED] มาสอบถามเหตุการณ์ในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ กรณีที่ทั้งสองคนออกนอกโรงงาน โดยแจ้งว่าการลงลายมือชื่อในใบอนุญาตออกนอกโรงงานเองเป็นการทำผิดกฎระเบียบ แต่ผู้กล่าวหาเข้าใจว่า ผู้กล่าวหาออกนอกโรงงานในเวลาพักเที่ยงและกลับเข้ามาทำงานตรงเวลา ไม่น่าจะเป็นเรื่องร้ายแรงจนถึงขั้นเลิกจ้าง เพราะยังไม่ทำให้นายจ้างเสียหายแต่อย่างใด

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ นาฬิกา นางสาว [REDACTED] ผู้จัดการส่วนแรงงานสัมพันธ์ ได้เรียกผู้กล่าวหาและนางสาว [REDACTED] มาสอบสวนกรณีการลงลายมือชื่อในใบอนุญาตออกนอกโรงงานที่ห้องประชุมของบริษัทฯ โดยมีนางสาว [REDACTED] นาง [REDACTED] ผู้จัดการฝ่ายผลิต Polycarbonate นางสาว [REDACTED] รองผู้จัดการฝ่ายผลิต และนาย [REDACTED] ซูเปอร์ไวเซอร์ ร่วมสอบสวนด้วยโดยได้เรียกมาสอบสวนทีละคน และได้ให้ผู้กล่าวหาอธิบายเกี่ยวกับการทำงาน พร้อมแจ้งว่าผู้กล่าวหาว่าทำผิดร้ายแรง เรื่อง การปลอมแปลงเอกสาร มีโทษทางวินัยถึงขั้นเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย หลังสอบสวนแล้วเสร็จก็ให้กลับไปทำงานตามปกติ ต่อมาเวลาประมาณ ๑๔.๐๕ นาฬิกาของวันดังกล่าว นางสาว [REDACTED] ก็ได้เรียกผู้กล่าวหาไปพบเป็นครั้งที่ ๒ และได้ยื่นใบลาออกให้เขียนและลงลายมือชื่อ พร้อมแจ้งว่าหากผู้กล่าวหาไม่ลาออก ผู้ถูกกล่าวหาที่จะดำเนินคดีตามกฎหมาย และถ้าหากมีการเลิกจ้างผู้กล่าวหา ก็จะไม่สามารถไปสมัครงานที่อื่นได้ รวมถึงจะไม่ได้รับเงินค่าหุ้น และเงินสะสม (ถ้ามี) โดยอาจจะเลิกจ้างลูกจ้างทั้งสองคน ผู้กล่าวหาได้พิจารณาเพื่อไม่ให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินคดี ไม่มีประวัติเสีย และสามารถไปสมัครงานที่อื่นได้ รวมถึงนางสาว [REDACTED] ที่ออกนอกโรงงานด้วยกัน มีการะเลียงบุตร

๒ คน จะเดือดร้อนไปด้วยและไม่น่าจะไปสมัครงานที่อื่นได้เพราะเศรษฐกิจไม่ดีเนื่องจากสถานการณ์โควิด - 19 ประกอบกับผู้กล่าวหาไม่มีเวลาคิดตัดสินใจ ไม่มีตัวแทนสหภาพแรงงานฯ เข้าช่วยเหลือ และในสถานการณ์ที่ถูกกดดัน บีบบังคับ ทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงทำให้ผู้กล่าวหาตัดสินใจยินยอมลาออกโดยไม่เต็มใจ โดยได้เขียนใบลาออก ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป โดยนางสาว [REDACTED] เป็นผู้บอกให้เขียนรายละเอียดในใบลาออก ว่า ผู้กล่าวหา มีความประสงค์ขอลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป หลังจากเขียนใบลาออก ก็เดินทางกลับ ส่วนนางสาว [REDACTED] ยังคงทำงานต่อตามปกติ

นาย [REDACTED] ประธานสหภาพแรงงานฯ ในฐานะเป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้กล่าวหา ในการร่วมให้ข้อเท็จจริงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสหภาพแรงงานฯ ว่า ตามบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ข้อที่ ๘ ได้มีข้อตกลงว่า บริษัทฯ ตกลงจะรับพิจารณาและทบทวนบทลงโทษทางวินัยร่วมกันกับสหภาพแรงงานฯ ให้เป็นไปตามระเบียบของบริษัทฯ จะต้องให้ผู้แทนสหภาพแรงงานฯ เข้าร่วมการพิจารณาด้วยแต่ก็ไม่ได้เข้าร่วมในการพิจารณา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ทำผิดข้อตกลง และได้นำส่งเอกสารภาพถ่ายที่ผู้กล่าวหาอ้างว่า มีบทบาทในการเข้าร่วมการชุมนุม และถือป้ายสนับสนุนข้อเรียกร้อง เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่ในภาพถ่ายมองไม่เห็นผู้กล่าวหาปรากฏในการชุมนุมแต่อย่างใด

ผู้ถูกกล่าวหาได้มอบอำนาจให้นางสาว [REDACTED] ตำแหน่งผู้จัดการส่วนแรงงานสัมพันธ์ ชี้แจงข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] นิคมอุตสาหกรรม [REDACTED] ถนน [REDACTED] แขวง [REDACTED] เขต [REDACTED] กรุงเทพมหานคร ประกอบกิจการ ผลิต ฉาบ และเคลือบเลนส์แว่นตา โดยมีนาย [REDACTED] เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทฯ มีลูกจ้างทั้งหมดประมาณ ๒,๖๐๐ คน รับว่าผู้กล่าวหาเคยทำงานเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหา เข้าทำงานเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ตำแหน่ง พนักงาน Machine Operator ในฝ่ายผลิต Polycarbonate ได้รับค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๑๕,๐๑๗ บาท จ่ายค่าจ้างทุกวันที่ ๒๘ ของเดือน โดยโอนเงินผ่านบัญชีธนาคาร รับทราบ ว่า ผู้กล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน [REDACTED] และผู้ถูกกล่าวหากับสหภาพแรงงานฯ ได้มีข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างครั้งล่าสุด ฉบับลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยมีผลใช้บังคับ ๒ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงว่า ผู้กล่าวหาได้ลาออกจากงาน โดยเขียนใบลาออก ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีผลลาออกตั้งแต่วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป โดยมีสาเหตุการลาออกของผู้กล่าวหาจากกรณีที่ผู้กล่าวหาฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ คำสั่งว่าด้วยเรื่องความประพฤติและชื่อเสียง ข้อ ๑.๓.๓๒ ทุจริตต่อหน้าที่ ลักขโมย ปลอมแปลงเอกสาร หรือการกระทำอื่นใดที่เป็นการทุจริต มีโทษเลิกจ้าง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้มีการสอบสวนข้อเท็จจริงจากผู้กล่าวหา นางสาว [REDACTED] และผู้เกี่ยวข้อง จำนวนรวม ๔ คน ดังนี้

(๑) ผู้กล่าวหาให้การว่า ได้มาทำงานกะเช้าของวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นการทำงานในวันหยุด เมื่อถึงช่วงพักเที่ยง ระหว่างเวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา ผู้กล่าวหากับนางสาว [REDACTED] ได้เดินไปที่ปั๊อมยาม ๓ ทางออกโรงงาน ๓ เพื่อออกนอกโรงงานไปพักรับประทานอาหาร

แต่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไม่อนุญาตให้ออกนอกโรงงานเพราะไม่มีใบอนุญาต ลูกจ้างทั้งสองคน จึงเดินกลับมาหยิบใบอนุญาตออกนอกโรงงานที่แผนกมาเขียน และให้นางสาว [REDACTED] หัวหน้างาน ชื่อเล่นว่า งอแง ลงลายมือชื่ออนุญาต โดยได้เดินตามหานางสาว [REDACTED] แต่ไม่พบผู้กล่าวหาจึง ตัดสินใจลงลายมือชื่อเป็นผู้อนุญาตแทนทั้งในใบอนุญาตของผู้กล่าวหาและของนางสาว [REDACTED] โดย นางสาว [REDACTED] ไม่ได้หักหักการลงชื่อแทนหัวหน้างานแต่อย่างใด บอกเพียงว่าจะหมดเวลาพักแล้ว ให้รีบไปรีบกลับ เมื่อ ผู้กล่าวหากับนางสาว [REDACTED] ออกนอกโรงงานไปพักรับประทานอาหาร โดยรถจักรยานยนต์ ผู้กล่าวหาได้โทรศัพท์แจ้งนางสาว [REDACTED] ว่าได้ไปรับประทานอาหารนอกโรงงาน และได้ลงลายมือชื่อในใบอนุญาตออกนอกโรงงานแทนนางสาว [REDACTED] ซึ่งนางสาว [REDACTED] ได้พูดว่า จะออกนอกโรงงานทำไมไม่เตรียมเอกสาร และลงลายมือชื่อแทนกันไม่ได้ คราวหลังอย่าทำอย่างนี้ ผู้กล่าวหาได้รับทราบว่ามีอำนาจอนุญาตให้ออกนอกโรงงานเป็นซูเปอร์ไวเซอร์ แต่ในวันดังกล่าวไม่พบ ซูเปอร์ไวเซอร์ จึงต้องให้นางสาว [REDACTED] ซึ่งเป็นหัวหน้างาน ลงลายมือชื่อแทน

(๒) กรณีนางสาว [REDACTED] ตำแหน่ง Machine Operator ในฝ่ายผลิต Polycarbonate ให้การว่า ได้มาทำงานในกะเช้าของวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นการทำงาน ในวันหยุด เมื่อถึงช่วงพักเที่ยงระหว่างเวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา ซึ่งตามปกตินางสาว [REDACTED] จะพักรับประทานอาหารกลางวันข้างรั้วโรงงาน แต่ในวันดังกล่าวนางสาว [REDACTED] ได้ไปพัก รับประทานอาหารนอกโรงงานกับผู้กล่าวหา ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานหน้าบริษัท [REDACTED] โดยรถจักรยานยนต์ ซึ่งทั้งสองคนได้เดินไปที่ป้อมยาม ๓ ทางออกโรงงาน ๓ เพื่อออกนอกโรงงาน แต่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไม่อนุญาตให้ออกนอกโรงงานเพราะไม่มีใบอนุญาต จึงเดินกลับมาเขียนใบอนุญาตออกนอก โรงงานในแผนก และนำไปให้หัวหน้างานกับซูเปอร์ไวเซอร์ ลงลายมือชื่ออนุญาต แต่ก็ไม่พบใคร รวมถึงผู้กล่าวหาได้เดินกลับเข้าไปใน Workshop เพื่อนำไปให้หัวหน้างานกับซูเปอร์ไวเซอร์ ลงลายมือ ชื่ออนุญาตอีกครั้ง แต่ก็ไม่พบผู้กล่าวหาจึงได้ลงลายมือชื่ออนุญาตแทนหัวหน้างานในใบอนุญาตออกนอก โรงงานของผู้กล่าวหา และในใบอนุญาตออกนอกโรงงานของนางสาว [REDACTED] โดยที่นางสาว [REDACTED] ไม่ได้หักหักแต่อย่างใด เมื่อนางสาว [REDACTED] กับผู้กล่าวหาได้ออกนอกโรงงานแล้ว ผู้กล่าวหา ได้โทรศัพท์แจ้งนางสาว [REDACTED] ว่าได้ออกไปรับประทานอาหารนอกโรงงาน ทั้งนี้ นางสาว [REDACTED] ได้รับทราบขั้นตอนการออกนอกโรงงานว่า ถ้าออกไปรับประทานอาหารข้างรั้วโรงงานต้องนำบัตร พนักงานฝากไว้กับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ส่วนการออกไปข้างนอกโรงงานจะต้องมีใบอนุญาต ออกนอกโรงงาน

(๓) นาย [REDACTED] ตำแหน่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ปฏิบัติงานที่จุด ป้อมยาม ๓ ทางออกโรงงาน ๓ ให้การว่าเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๑๒.๑๕ นาฬิกา ผู้กล่าวหาและนางสาว [REDACTED] ได้เดินมาที่ป้อมยาม ๓ ทางออกโรงงาน ๓ โดยไม่มีใบอนุญาตออก นอกโรงงาน นาย [REDACTED] จึงได้แจ้งว่า ต้องมีใบอนุญาตออกนอกโรงงานมาแสดง ลูกจ้างทั้งสองคนได้ สอบถามว่า ต้องมีเอกสารด้วยหรือ จากนั้นก็กลับเข้าไปในโรงงานประมาณ ๕ นาที ก็นำใบอนุญาตออก นอกโรงงานมาให้ พร้อมบัตรพนักงาน และได้ลงเวลาในใบอนุญาตออกนอกโรงงานในเวลา ๑๒.๑๙ นาฬิกา

นาย [redacted] จึงให้ลูกจ้างทั้งสองผ่านออกนอกโรงงาน หลังจากนั้น ได้นำใบอนุญาตมาตรวจสอบอีกครั้ง และสังเกตว่าไม่เคยเห็นลายมือชื่อของผู้อนุญาตลักษณะนี้มาก่อน จึงได้โทรศัพท์ไปตรวจสอบที่แผนก Polycarbonate มีลูกจ้างรับสายและแจ้งว่า ซุปเปอร์ไวเซอร์ไม่อยู่ออกไปรับประทานอาหารข้างนอก หลังจากนั้น เวลาประมาณ ๑๒.๓๐ นาฬิกา ซุปเปอร์ไวเซอร์ แต่ไม่ทราบชื่อ ได้โทรศัพท์กลับ จึงสอบถามว่าได้อนุญาตให้ลูกจ้างทั้งสองคนออกนอกโรงงานหรือไม่ ซุปเปอร์ไวเซอร์ แจ้งว่า ไม่ได้อนุญาตให้ออกไปนอกโรงงาน ผู้กล่าวหาและนางสาว [redacted] ได้กลับเข้ามาในโรงงานในเวลา ๑๒.๕๖ นาฬิกา

(๔) นางสาว [redacted] หัวหน้างาน ปฏิบัติงานที่แผนก Polycarbonate ประจำกะเช้าในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ ตามปกติ เมื่อลูกจ้างจะออกนอกโรงงาน ลูกจ้างจะนำใบอนุญาตออกนอกโรงงานให้ซุปเปอร์ไวเซอร์ประจำกะลงลายมือชื่ออนุญาต แต่ในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ นาย [redacted] ประธาน ซุปเปอร์ไวเซอร์ ได้ลาหยุดงาน จึงไม่มีซุปเปอร์ไวเซอร์ประจำแผนก ซึ่งในเวลาประมาณ ๑๒.๔๘ นาฬิกา ของวันดังกล่าว นางสาว [redacted] ได้รับโทรศัพท์จากผู้กล่าวหา ว่าได้ออกไปนอกโรงงาน และลงลายมือชื่อแทนนางสาว [redacted] จึงขอให้ช่วยรับแทนผู้กล่าวหาด้วย นางสาว [redacted] ได้ตอบกลับว่า ตนอยู่ข้างนอกเนื่องจากออกไปรับประทานอาหารเช่นกัน และเมื่อรับโทรศัพท์ของผู้กล่าวหาแล้ว ได้กลับไปที่โรงงานก็ไปตรวจสอบใบอนุญาตออกนอกโรงงานกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย พบว่า การเขียนรายละเอียดและลายมือชื่อผู้อนุญาตเป็นลายมือเดียวกัน แต่ลายมือชื่อผู้อนุญาตมิใช่ลายมือของนางสาว [redacted] เมื่อผู้กล่าวหาและนางสาว [redacted] กลับมาที่ทำงานก็ได้มายอมรับผิดกับนางสาว [redacted]

ผู้ถูกกล่าวหาให้ข้อเท็จจริงว่าภายหลังการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้ง ๔ คนแล้ว ก็ได้มีการประชุมเพื่อรายงานผลการสอบสวนต่อนาง [redacted] ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด และแจ้งนาง [redacted] ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล และพิจารณาเอกสาร หลักฐาน พยานบุคคล และกฎระเบียบข้อบังคับ พิจารณาว่าผู้กล่าวหาที่มีพฤติกรรมฝ่าฝืน กฎ ระเบียบ คำสั่ง ว่าด้วยเรื่องความประพฤติและชื่อเสียง ข้อ ๑.๓.๓๒ ทุจริตต่อหน้าที่ ลักขโมย ปลอมแปลงเอกสาร หรือการกระทำอื่นใดที่เป็นการทุจริต ซึ่งมีโทษเลิกจ้าง และเพื่อให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของบริษัทฯ ในการฝ่าฝืน กฎ ระเบียบว่าด้วยเรื่องการปลอมแปลงเอกสาร การปลอมลายเซ็นหัวหน้างานโดยไม่ได้รับอนุญาต ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง และมีโทษทางอาญา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงผลการสอบสวนและบทลงโทษให้ผู้กล่าวหาทราบต่อหน้าพยาน ๓ คน ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้จัดการฝ่ายของผู้ถูกกล่าวหา รวมถึงอธิบายถึงบทลงโทษว่าด้วยการฝ่าฝืนกฎระเบียบของบริษัทฯ และชี้แจงถึงผลของการกระทำที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา โดยมีได้บังคับให้ผู้กล่าวหาเขียนใบลาออกลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้กล่าวหาเขียนใบลาออกด้วยลายมือของตนเองทั้งหมดตามคำบอก ของทีมสอบสวน ทั้งผู้ถูกกล่าวหายังอนุญาตให้ผู้กล่าวหาใช้วันหยุดพักผ่อนประจำปี โดยรับค่าจ้าง ๔ วัน และวันหยุดตามประเพณีช่วงปีใหม่เป็นกรณีพิเศษ โดยรับค่าจ้าง ๖ วัน รวมถึงได้จ่ายเงินโบนัสประจำปี ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวน ๕๑,๙๖๕.๕๐ บาท และรายได้อื่น ๆ ที่พึงมีสิทธิได้รับด้วย แต่หากผู้กล่าวหาไม่ยอมเขียนใบลาออก ผู้ถูกกล่าวหา ก็จะเลิกจ้างตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ข้อที่ ๑.๓ วินัยว่าด้วยความประพฤติและชื่อเสียง ลำดับที่ ๑.๓.๓๒ ทุจริตต่อหน้าที่ ลักขโมย ปลอมแปลงเอกสาร หรือกระทำ

อื่นใดที่เป็นการทุจริต นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้กล่าวหาไม่มีความประพฤติและผลการปฏิบัติงานดี รวมถึงไม่เคยทำผิดกฎระเบียบมาก่อน แต่ก็ไม่ทราบว่าผู้กล่าวหาไม่เหตุจูงใจใดที่ทำให้ต้องลงลายมือชื่อแทนผู้บังคับบัญชา สำหรับกรณีไม่ลงโทษเลิกจ้างนางสาว [REDACTED] เช่นเดียวกันกับผู้กล่าวหา เนื่องจากมิใช่ ผู้ลงลายมือชื่อ จึงลงโทษเพียงออกเป็นหนังสือเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ และตัดคะแนนความประพฤติ ๒๐๐ คะแนน

การพิจารณาลงโทษลูกจ้างที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานฯ ผู้ถูกกล่าวหาพิจารณาให้สหภาพแรงงานฯ เข้าร่วมพิจารณาได้บางเรื่องขึ้นอยู่กับการดุลพินิจของฝ่ายบริหาร ซึ่งในกรณีสหภาพแรงงานฯ ไม่เข้าร่วมพิจารณาลงโทษผู้กล่าวหาในวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ เนื่องจากประธานสหภาพแรงงานฯ ได้หยุดประจำสัปดาห์ และไม่สามารถติดต่อได้ จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณา แต่ต่อมาในภายหลังก็ได้แจ้งให้ทราบหลังจากผู้กล่าวหาได้ลาออกแล้ว ซึ่งต่อมาประธานสหภาพแรงงานฯ ก็ได้มาหารือกับผู้ถูกกล่าวหา แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ยืนยันว่า ผู้กล่าวหาลาออกแล้ว แต่ถ้าหากไม่ลาออกก็จะเลิกจ้างตามระเบียบ ส่วนกรณีข้อตกกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ข้อ ๘ ซึ่งกำหนดข้อตกกลง เรื่อง การลงโทษพนักงานให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของบริษัทฯ นั้น ได้ตกลงว่า บริษัทฯ จะรับพิจารณาและทบทวนบทลงโทษทางวินัยร่วมกับสหภาพแรงงานฯ ว่าเป็นกรณีการทบทวนบทลงโทษในเรื่องการหักคะแนนความประพฤติ มิใช่การให้สหภาพแรงงานฯ เข้ามามีส่วนร่วมพิจารณาโทษทางวินัยในทุกเรื่อง ดังนั้น การเข้ามามีส่วนร่วมพิจารณาโทษทางวินัยของสหภาพแรงงานฯ จึงยึดถือตามเดิม คือ พิจารณาได้เฉพาะบางเรื่องเท่านั้น

คณะกรรมการได้ให้ผู้ถูกกล่าวหานางสาว [REDACTED] มาเป็นพยานให้ข้อเท็จจริงว่า พยานมิได้เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานฯ และได้เข้าร่วมชุมนุมกับสหภาพแรงงานฯ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ พยานและผู้กล่าวหาเป็นเพื่อนร่วมงาน โดยทำงานประจำอยู่ที่โรงงาน ๒ ประจำกะเดียวกับผู้กล่าวหา เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ ว่าพยาน ได้มาทำงานในวันหยุด กะเช้า ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ นาฬิกา เช่นเดียวกับผู้กล่าวหา เมื่อทำงานจนถึงช่วงเวลาพักเที่ยง และจะไปรับประทานอาหารที่ข้างรั้วโรงงานด้านนอก แต่ในวันดังกล่าวไม่มีรถขายอาหารข้างรั้ว เลยชักชวนกันไปรับประทานอาหารนอกโรงงานที่โรงงานบริษัท [REDACTED] ระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร โดยรถจักรยานยนต์ของผู้กล่าวหา แต่เมื่อเดินไปถึงจุดป้อมยาม ๓ ของโรงงาน นางสาว [REDACTED] กับผู้กล่าวหาได้ขอเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยออกไปนอกโรงงาน เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้ขอใบอนุญาตออกนอกโรงงาน แต่ทั้งสองคนอ้างว่าไม่มีใบอนุญาต เนื่องจากหัวหน้างานไม่อยู่ จึงได้กลับมาในโรงงาน ๒ ในเวลาประมาณ ๑๒.๑๐ นาฬิกา เพื่อหยิบใบใบอนุญาตออกนอกโรงงานมาเขียน และให้สัสเตอร์ลงลายมือชื่ออนุญาต เนื่องจากเข้าใจว่าอาจจะกลับมาแล้ว เมื่อทั้งสองได้เขียนใบอนุญาตออกนอกโรงงานเสร็จ ก็เดินทางนางสาว [REDACTED] หัวหน้างาน เพื่อลงลายมือชื่ออนุญาต แต่ไม่พบ ผู้กล่าวหาจึงตัดสินใจลงลายมือชื่อในช่องผู้อนุญาตแทนหัวหน้างาน และได้นำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย พร้อมวางบัตรพนักงาน เมื่อขับรถถึงร้านอาหารผู้กล่าวหาได้โทรศัพท์หานางสาว [REDACTED] แต่ไม่รับสาย เมื่อรับประทานอาหารเสร็จ ทั้งสองก็กลับเข้ามาที่ทำงานในเวลา ๑๒.๕๖ น. และผู้กล่าวหา ก็ได้โทรศัพท์หานางสาว [REDACTED] อีกครั้ง ซึ่งรับสาย ผู้กล่าวหาจึงแจ้งว่า ได้ออกไปข้างนอกเพื่อรับประทานอาหารและได้ลงลายมือชื่อแทน นางสาว [REDACTED] อ้างว่า ลงลายมือชื่อแทนกันไม่ได้

หลังจากนั้นก็ทำงานตามปกติจนถึงเวลาเลิกงาน พยานทราบว่า กฎระเบียบการออกนอกโรงงานกรณีออกไปรับประทานอาหารริมรั้วด้านนอกโรงงานจะสามารถออกไปได้เมื่อมีการวางบัตรพนักงาน แต่หากออกไปข้างนอกเลยรั้วโรงงานก็ต้องแสดงใบอนุญาตออกนอกโรงงาน และบัตรพนักงาน แต่นายจ้างมิได้กำหนดว่าระยะทางเท่าใดถึงจะต้องมีใบอนุญาตออกนอกโรงงาน ทั้งนี้ ในวันดังกล่าวชูปเปอร์ไวเซอร์ได้หยุดงาน มีเพียงลิตเตอร์ ๒ คน อยู่ดูแล ควบคุมการทำงาน และเป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาต แต่ขณะนั้นไม่อยู่ในโรงงานทั้งสองคน ต่อมาวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๐๘.๓๐ นาฬิกา นาย [redacted] ตำแหน่ง ชูปเปอร์ไวเซอร์ ได้เรียกพยาน และ ผู้กล่าวหา มาสอบถามเหตุการณ์ในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ และได้แจ้งว่าการลงลายมือชื่อในใบอนุญาตออกนอกโรงงานเองเป็นการทำผิดกฎระเบียบ ซึ่งพยาน เข้าใจว่าไม่น่าจะเป็นเรื่องร้ายแรงจนถึงขั้นเลิกจ้าง เพราะยังไม่ทำให้นายจ้างเกิดความเสียหาย และเป็นการออกนอกโรงงานในเวลาพักเที่ยง ทั้งยังกลับมาทำงานตรงเวลา ต่อมาในวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ นาฬิกา นางสาว [redacted] ผู้จัดการส่วนแรงงานสัมพันธ์ ได้เรียกพยาน และผู้กล่าวหาไปสอบสวนที่ห้องประชุมบริษัทฯ โดยมี นางสาว [redacted] เป็นผู้สอบถามโดยใช้คำพูด น้ำเสียงตามปกติ และมีนาง [redacted] ผู้จัดการฝ่ายผลิต polycarbonate นางสาว [redacted] รองผู้จัดการฝ่ายผลิต และนาย [redacted] ร่วมกันสอบสวน โดยได้เรียกมาสอบสวนทีละคน ซึ่งพยาน ได้แจ้งว่า มิได้เป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาต แต่เป็นผู้กล่าวหาที่ลงลายมือชื่ออนุญาตทั้งสองฉบับ หลังจากนั้นนางสาว [redacted] ก็แจ้งว่า ทำผิดกฎระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานร้ายแรง เรื่อง การปลอมแปลงเอกสาร มีโทษทางวินัยถึงขั้นเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย หลังสอบสวนแล้วเสร็จก็ให้กลับไปทำงานตามปกติ ต่อมาเวลาประมาณ ๑๔.๐๐ นาฬิกา นางสาว [redacted] ได้เรียกพยาน และผู้กล่าวหาไปพบทีละคน โดยนางสาว [redacted] ได้แจ้งพยานว่าผู้กล่าวหาได้ยอมรับผิด และขอลาออกจากงาน ส่วนพยาน ถูกลงโทษตัดเงินเดือนเป็นลายลักษณ์ และได้หักคะแนนความประพฤติ ๒๐๐ คะแนน บทลงโทษหักคะแนน คือ ไม่ปรับเงินเดือนและไม่ปรับเป็นลูกจ้างรายเดือน หลังจากนั้นก็กลับมาทำงานต่อตามปกติ

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาคำร้องกล่าวหาของผู้กล่าวหา คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว เห็นว่ามีประเด็นที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า

๑. ผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์บิบบังคับให้ผู้กล่าวหาเขียนใบลาออกหรือไม่
๒. ผู้ถูกกล่าวหากระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่

ประเด็นที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์บิบบังคับให้ผู้กล่าวหาเขียนใบลาออกหรือไม่
คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาข้อเท็จจริงตลอดจนพยานหลักฐานของทั้งสองฝ่ายแล้วฟังได้ว่า ผู้กล่าวหาเคยเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาเข้าทำงานเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ รวมอายุงาน ๗ ปี ๑๐ เดือน ตำแหน่ง พนักงาน Machine Operator ฝ่ายผลิต Polycarbonate ได้รับค่าจ้างรายเดือนอัตราสุดท้ายเดือนละ ๑๕,๐๑๗ บาท กำหนดวันทำงาน ๔ วัน หยุด ๒ วัน เวลาทำงานปกติเป็นกะยาวเช้า เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ นาฬิกา กะยาวดึก เวลา ๒๐.๐๐ - ๐๗.๐๐ นาฬิกา เวลาพัก ๑ ชั่วโมงจ่ายค่าจ้างทุกวันที่ ๒๘ ของเดือน จ่ายค่าจ้างโดยโอนเงินผ่านบัญชีธนาคารของลูกจ้าง สหภาพแรงงาน [redacted] ได้รับการจดทะเบียนจากสำนักงานทะเบียนกลาง เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔

มีสมาชิกประมาณ ๑,๑๔๘ คน เก็บเงินค่าบำรุงสมาชิก โดยสหภาพแรงงานตกลงให้ผู้กล่าวหาหักจากเงินเดือนของลูกจ้าง มีการรวมสหภาพแรงงานจำนวน ๑๘ คน โดยมีนาย [REDACTED] เป็นประธานสหภาพแรงงาน ผู้กล่าวหาสมัครเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เป็นเพียงสมาชิกไม่มีบทบาทใดในสหภาพแรงงาน เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ผู้กล่าวหาได้ยื่นข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อสหภาพแรงงาน และสหภาพแรงงานได้ยื่นข้อเรียกร้องต่อผู้กล่าวหาเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ทั้งสองฝ่ายได้เจรจากันเองจำนวน ๕ - ๖ ครั้ง ไม่สามารถเจรจาดังกล่าวได้ สหภาพแรงงานจึงแจ้งยุติการเจรจาเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ และแจ้งเป็นข้อพิพาทแรงงานต่อพนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานในวันดังกล่าว ต่อมาหลังเลิกงานเวลาประมาณ ๑๙.๐๐ นาฬิกา สหภาพแรงงานได้นัดสมาชิกเพื่อชุมนุมผ่านทางไลน์กลุ่มของสมาชิกแต่ละแผนก โดยชุมนุมบริเวณข้างรั้วบริษัท มีสมาชิกเข้าร่วมชุมนุมจำนวนประมาณ ๘๐๐ คน รวมผู้กล่าวหาเพื่อสนับสนุนข้อเรียกร้องของสหภาพแรงงานและในเวลาประมาณ ๒๒.๐๐ นาฬิกา จึงได้ยุติการชุมนุม ต่อมาในวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ พนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงาน ได้เข้าเจรจาไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแรงงาน ทั้งสองฝ่ายสามารถเจรจาดังกล่าวได้จึงจัดทำบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างฉบับลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ ๒ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้กล่าวหาเข้าทำงานกะเช้า เริ่มตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ นาฬิกา เมื่อทำงานจนถึงเวลาหยุดพักรับประทานอาหารกลางวันเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา ผู้กล่าวหาและนางสาว [REDACTED] เพื่อนร่วมงาน ได้วางบัตรพนักงานไว้ที่ป้อมยามเพื่อจะเดินไปซื้ออาหารจากรถขายอาหารริมรั้วโรงงาน ๒ แต่ปรากฏว่าไม่เห็นมีรถขายอาหาร ลูกจ้างทั้งสองคนจึงได้ชักชวนกันออกไปรับประทานอาหารกลางวันที่ร้านอาหารนอกโรงงานซึ่งอยู่บริเวณหน้าบริษัท [REDACTED] ซึ่งมีระยะทางห่างจากที่ทำงานประมาณ ๑ กิโลเมตร โดยขับรถจักรยานยนต์ของผู้กล่าวหาซึ่งจอดอยู่ด้านนอกโรงงานข้างรั้วบริษัท แต่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไม่อนุญาตให้ออกนอกโรงงาน เนื่องจากลูกจ้างทั้งสองคนไม่มีใบอนุญาตออกนอกโรงงาน จึงต้องกลับเข้ามาในโรงงานเพื่อเขียนใบอนุญาตออกนอกโรงงาน และให้ซูเปอร์ไวเซอร์ เป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาต แต่ในวันดังกล่าว นาย [REDACTED] ประธาน ซูเปอร์ไวเซอร์ ได้ลาหยุดงาน ลูกจ้างทั้งสองคนจึงเดินตามนางสาว [REDACTED] ซึ่งเป็นหัวหน้างานประจำกะ เพื่อให้ลงลายมือชื่ออนุญาต แต่นางสาว [REDACTED] ก็ไม่อยู่เพราะออกไปรับประทานอาหารนอกโรงงาน ผู้กล่าวหาเห็นว่าใกล้จะหมดเวลาพักกลางวัน ผู้กล่าวหาจึงตัดสินใจลงลายมือชื่อแทนนางสาว [REDACTED] ในช่องผู้อนุญาตในใบอนุญาตออกนอกโรงงานทั้งของตนเองและของนางสาว [REDACTED] โดยระบุวัตถุประสงค์การออกนอกบริเวณโรงงานเพื่อไปทำธุระระหว่างเวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา ผู้กล่าวหาและนางสาว [REDACTED] ได้แสดงใบอนุญาตออกนอกโรงงานต่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย พร้อมวางบัตรพนักงาน และได้ออกนอกโรงงานโดยระบุเวลาในใบอนุญาตออกนอกโรงงานเวลา ๑๒.๑๙ นาฬิกา เมื่อไปถึงร้านอาหารแล้ว ผู้กล่าวหาได้โทรศัพท์ถึงนางสาว [REDACTED] แต่ไม่รับสาย ต่อมาเวลาประมาณ ๑๒.๓๐ นาฬิกา ผู้กล่าวหาโทรศัพท์ถึงนางสาว [REDACTED] อีกครั้ง ซึ่งรับสาย ผู้กล่าวหาแจ้งว่า “ได้ออกไปรับประทานอาหารข้างนอก และไปหานางสาว [REDACTED] เพื่อขอให้ลงลายมือชื่ออนุญาตแล้วแต่ก็ไม่พบ และเนื่องจากใกล้จะหมดเวลาพักจึงลงลายมือชื่อเป็นผู้อนุญาตในใบอนุญาตออกนอกโรงงานแทน” ทั้งนี้

นางสาว [REDACTED] ได้ตอบกลับว่า ผู้กล่าวหาไม่สามารถลงลายมือชื่อแทนได้ ผู้กล่าวหาจึงแจ้งว่าได้ลงลายมือชื่อแทนและออกมานอกโรงงานแล้ว หลังจากออกไปรับประทานอาหารนอกโรงงาน ผู้กล่าวหา กับนางสาว [REDACTED] ได้กลับมาทำงานในโรงงานเวลา ๑๒.๕๖ นาฬิกา และเข้าทำงานตามปกติจนถึงเวลาเลิกงาน ทั้งนี้ ในบริษัทฯ มีโรงอาหารให้รับประทานอาหาร และผู้กล่าวหาทราบกฎระเบียบการออกนอกโรงงานว่า การออกไปรับประทานอาหารริมรั้วโรงงานลูกจ้างวางบัตรพนักงานต่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยก็สามารถออกไปได้ ส่วนการออกไปข้างนอกโรงงานจะต้องมีใบอนุญาตออกนอกโรงงาน โดยซูเปอร์ไวเซอร์เป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาต ต่อมาวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๐๘.๓๐ นาฬิกา นาย [REDACTED] ตำแหน่ง ซูเปอร์ไวเซอร์ ได้เรียกผู้กล่าวหาและนางสาว [REDACTED] มาสอบถามเหตุการณ์ของวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ กรณีลูกจ้างทั้งสองคนออกนอกโรงงาน โดยแจ้งว่าการลงลายมือชื่อในใบอนุญาตออกนอกโรงงานเองเป็นการทำผิดกฎระเบียบ ต่อมาวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ นาฬิกา ผู้ถูกกล่าวหาได้เรียกผู้กล่าวหาและนางสาว [REDACTED] มาสอบสวนกรณีการลงลายมือชื่อในใบอนุญาตออกนอกโรงงานที่ห้องประชุมของบริษัท โดยมีนางสาว [REDACTED] ตำแหน่งผู้จัดการส่วนแรงงานสัมพันธ์ นาง [REDACTED] ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายผลิต Polycarbonate นางสาว [REDACTED] ตำแหน่งรองผู้จัดการฝ่ายผลิต และนาย [REDACTED] ร่วมสอบสวนลูกจ้างทั้งสองคนโดยได้เรียกมาสอบสวนทีละคน และได้ให้ผู้กล่าวหาดูข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน พร้อมแจ้งว่าผู้กล่าวหาทำผิดร้ายแรง เรื่อง การปลอมแปลงเอกสาร มีโทษทางวินัยถึงขั้นเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย หลังสอบสวนแล้วเสร็จก็ให้กลับไปทำงานตามปกติ ต่อมาเวลาประมาณ ๑๔.๐๕ นาฬิกา ของวันเดียวกัน นางสาว [REDACTED] ก็ได้เรียกผู้กล่าวหาไปพบเป็นครั้งที่ ๒ และได้ยื่นใบลาออกให้ผู้กล่าวหาพิจารณา พร้อมกับพูดว่า “หากผู้กล่าวหาไม่ลาออก ผู้ถูกกล่าวหาจะดำเนินคดีตามกฎหมาย และถ้าหากมีการเลิกจ้าง ผู้กล่าวหาจะไม่สามารถไปสมัครงานที่อื่นได้ รวมถึงไม่ได้รับเงินค่าหุ้น และเงินสะสม (ถ้ามี) โดยอาจจะเลิกจ้างลูกจ้างทั้งสองคน” ผู้กล่าวหาได้พิจารณาเพื่อไม่ให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินคดี ไม่มีประวัติดี และสามารถไปสมัครงานที่อื่นได้ รวมถึงนางสาวกมลฉัตรฯ ที่ออกนอกโรงงานด้วยกัน มีการเลี้ยงดูบุตร ๒ คน จะเดือดร้อนไปด้วย และไม่น่าจะไปสมัครงานที่อื่นได้เพราะเศรษฐกิจไม่ดีเนื่องจากสถานการณ์ โควิด - 19 ประกอบกับผู้กล่าวหาไม่มีเวลาติดตลกใจ ไม่มีตัวแทนสหภาพแรงงานฯ เข้าช่วยเหลือ และในสถานการณ์ที่ถูกกดดัน บีบบังคับ ทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงทำให้ผู้กล่าวหาตัดสินใจยินยอมเขียนใบลาออกด้วยลายมือของตนเอง ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ตามที่นางสาว [REDACTED] เป็นผู้บอกให้เขียนรายละเอียดในใบลาออก ว่าผู้กล่าวหา มีความประสงค์ขอลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาให้ข้อเท็จจริงว่า หลังจากทราบว่ามีเหตุการณ์ปลอมแปลงเอกสารใบอนุญาตออกนอกโรงงานของวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ ก็ได้มีการสอบสวนข้อเท็จจริงผู้กล่าวหา นางสาว [REDACTED] และผู้เกี่ยวข้องแล้ว ได้มีการประชุมเพื่อรายงานผลการสอบสวนต่อนาง [REDACTED] ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด และแจ้งนาง [REDACTED] ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล และพิจารณาเอกสาร หลักฐาน พยานบุคคล และกฎระเบียบข้อบังคับ เห็นว่าผู้กล่าวหาได้กระทำการฝ่าฝืน กฎ ระเบียบ คำสั่ง ว่าด้วยเรื่องความประพฤติและชื่อเสียง ข้อ ๑.๓.๓๒ ทุจริตต่อหน้าที่ ลักขโมย ปลอมแปลงเอกสาร หรือการกระทำอื่นใดที่เป็นการทุจริต ซึ่งมีโทษ

เลิกจ้าง และเพื่อให้เป็นไปตาม ระเบียบ ข้อบังคับของบริษัทฯ ด้วยเรื่องการปลอมแปลงเอกสาร การปลอมลายเซ็นหัวหน้างานโดยไม่ได้รับอนุญาต ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง และมีโทษทางอาญา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงผลการสอบสวนและบทลงโทษให้ผู้กล่าวหาทราบต่อหน้าพยาน ๓ คน ซึ่งเป็น ผู้บังคับบัญชาและผู้จัดการฝ่ายของผู้กล่าวหา รวมถึงอธิบายถึงบทลงโทษว่าด้วยการฝ่าฝืนกฎระเบียบ ของบริษัทฯ และชี้แจงถึงผลของการกระทำที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา โดยมีได้บังคับ ให้ผู้กล่าวหาเขียนใบลาออก ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ แต่อย่างไร ทั้งผู้ถูกกล่าวหา ยังอนุญาตให้ ผู้กล่าวหาใช้วันหยุดพักผ่อนประจำปี โดยรับค่าจ้าง ๔ วัน และวันหยุดตามประเพณีช่วงปีใหม่เป็นกรณี พิเศษ โดยรับค่าจ้าง ๖ วัน รวมถึงได้จ่ายเงินโบนัสประจำปี ๒๕๖๓ เป็นเงิน จำนวน ๕๑,๙๖๕.๕๐ บาท และรายได้อื่น ๆ ที่พึงมีสิทธิได้รับด้วยผู้ถูกกล่าวหายืนยันว่า ผู้กล่าวหาเขียนใบลาออกด้วยลายมือของ ตนเองทั้งหมดตามคำบอกของทีมสอบสวน แต่หากผู้กล่าวหาไม่ยอมเขียนใบลาออกผู้ถูกกล่าวหา ก็จะ เลิกจ้างตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ข้อที่ ๑.๓ วินัยว่าด้วยความประพฤติและชื่อเสียง ลำดับที่ ๑.๓.๓๒ ทุจริตต่อหน้าที่ ลักขโมย ปลอมแปลงเอกสาร หรือกระทำการใดที่เป็นการทุจริต นอกจากนี้ ผู้ถูกกล่าวหา ยังแจ้งว่า ผู้กล่าวหา มีความประพฤติและผลการปฏิบัติงานดี รวมถึงไม่เคยทำผิด กฎระเบียบมาก่อน แต่ก็ไม่ทราบว่ามีเหตุจูงใจใดที่ทำให้ต้องลงลายมือชื่อแทนผู้บังคับบัญชา สำหรับกรณีไม่ลงโทษเลิกจ้างนางสาวกมลฉัตรฯ เช่นเดียวกันกับผู้กล่าวหา เนื่องจากมิใช่ผู้ลงลายมือชื่อ จึงลงโทษเพียงออกเป็นหนังสือเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ และตัดคะแนน ความประพฤติ ๒๐๐ คะแนน การพิจารณาลงโทษถูกจ้างที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานฯ ผู้ถูกกล่าวหา พิจารณาให้สหภาพแรงงานฯ เข้าร่วมพิจารณาได้บางเรื่องขึ้นอยู่กับการดุลพินิจของฝ่ายบริหาร ซึ่งใน กรณีสหภาพแรงงานฯ ไม่เข้าร่วมพิจารณาลงโทษผู้กล่าวหาในวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ เนื่องจาก ประธานสหภาพแรงงานฯ ได้หยุดประจำสัปดาห์ และไม่สามารถติดต่อได้ แต่ภายหลังก็ได้แจ้งให้สหภาพ แรงงานทราบว่าผู้กล่าวหาได้ลาออก แต่ถ้าหากไม่ลาออกก็จะเลิกจ้างตามระเบียบ ส่วนกรณีข้อตกลง เกี่ยวกับสภาพการจ้าง ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ข้อ ๘ ซึ่งกำหนดข้อตกลง เรื่อง การลงโทษ พนักงานให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของบริษัทฯ นั้น ได้ตกลงว่า บริษัทฯ จะรับพิจารณาและ ทบทวนบทลงโทษทางวินัยร่วมกับสหภาพแรงงานฯ ว่าเป็นกรณีการทบทวนบทลงโทษในเรื่องการหัก คะแนนความประพฤติ มิใช่การให้สหภาพแรงงานฯ เข้ามามีส่วนร่วมพิจารณาโทษทางวินัยในทุกเรื่อง ดังนั้น การเข้ามามีส่วนร่วมพิจารณาโทษทางวินัยของสหภาพแรงงานฯ จึงยึดถือตามเดิม คือ พิจารณา ได้เฉพาะบางเรื่องเท่านั้น

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงรับกันว่าผู้กล่าวหา เขียนใบลาออกเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ด้วยลายมือของตนเองทั้งหมดตามที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจง ว่า ผู้กล่าวหาได้กระทำการปลอมลายเซ็นหัวหน้างานโดยไม่ได้รับอนุญาต ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง และมีโทษทางอาญา เป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ข้อ ๑.๓ วินัยว่าด้วยความประพฤติและ ชื่อเสียง ลำดับที่ ๑.๓.๓๒ ทุจริตต่อหน้าที่ ลักขโมย ปลอมแปลงเอกสาร หรือกระทำการใดที่เป็นการ ทุจริต สามารถเลิกจ้างได้ตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน และถ้าหากมีการเลิกจ้าง ผู้กล่าวหา ก็จะไม่ สามารถไปสมัครงานที่อื่นได้ รวมถึงไม่ได้รับเงินค่าหุ้น และเงินสะสม (ถ้ามี) แต่หากผู้กล่าวหาเขียนใบลา ออกเอง ผู้กล่าวหาจะได้ใช้วันหยุดพักผ่อนประจำปี โดยรับค่าจ้าง ๔ วัน และวันหยุดตามประเพณีช่วงปีใหม่

เป็นกรณีพิเศษ โดยรับค่าจ้าง ๖ วัน รวมถึงได้รับเงินโบนัสประจำปี ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวน ๕๑,๙๖๕.๕๐ บาท และรายได้อื่น ๆ ที่พึงมีสิทธิได้รับด้วยนั้น เป็นการแจ้งสิทธิให้ผู้กล่าวหาพิจารณาตามปกติ ซึ่งไม่ร้ายแรงถึงขนาดทำให้ผู้กล่าวหาต้องเกรงกลัวถึงขนาดต้องเขียนใบลาออกประกอบกับผู้กล่าวหาเป็นเพียงสมาชิกสหภาพแรงงาน ไม่มีข้อเท็จจริงพยานหลักฐานใดมานำสืบสนับสนุนข้อกล่าวอ้างของตนเพื่อให้รับฟังเป็นจริงว่าผู้กล่าวหาไม่พบปะในการเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานและเป็นที่ไม่พอใจของผู้ถูกกล่าวหาตามที่กล่าวอ้าง การเขียนใบลาออกจึงเป็นการกระทำโดยความสมัครใจของผู้กล่าวหาไม่ถือว่าบีบบังคับให้ผู้กล่าวหาเขียนใบลาออก

ประเด็นที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหากระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ได้พิจารณาในประเด็นที่ ๑ แล้วว่า ผู้กล่าวหาเขียนใบลาออกโดยความสมัครใจของผู้กล่าวหาเอง การแจ้งว่าผู้กล่าวหาได้กระทำการปลอมลายเซ็นหัวหน้างานโดยไม่ได้รับอนุญาต ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง และมีโทษทางอาญาเป็นการแจ้งสิทธิให้ผู้กล่าวหาพิจารณาตามปกติ ไม่ถือว่าบีบบังคับให้ผู้กล่าวหาเขียนใบลาออก ไม่เป็นการเลิกจ้าง ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่เป็นการกระทำความผิดไม่เป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาดว่า บริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหา ไม่ได้บีบบังคับให้นางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหา เขียนใบลาออก ไม่เป็นการเลิกจ้าง ไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่เป็นการกระทำความผิดไม่เป็นธรรม จึงมีคำสั่งยกคำร้องของผู้กล่าวหา

(ลงชื่อ)

(นายกิตติพงษ์ เหล่านิพนธ์)

ประธานกรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายอิทธิพร เหล่าวานิช)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายอนุชน วรินทร์เสถียร)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นางนิตยา อัยราชวงศ์)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายสุรชัย ปลั่งสมบัติ)

กรรมการ

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายเดชบุญ มาประเสริฐ)

(ลงชื่อ) ร้อยเอก ██████████ กรรมการ
(สำเร็จ ชนะสิทธิ์)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายประสิทธิ์ จงอภัยกุล)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายพนัส ไทยล้วน)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายทวี เตชะธีราวัฒน์)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายชัยพร จันทนา)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายสมิตร จันทร์สว่าง)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการและ
(นางสาวรัตเกล้า เขาวลิต) เลขานุการ
ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์

หมายเหตุ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงาน และวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐
มาตรา ๘ ศาลแรงงานมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องต่อไปนี้

ฯลฯ

(๔) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
แรงงานของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วย
แรงงานสัมพันธ์ของคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
ตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ของคณะกรรมการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการ
ประกันสังคมหรือของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ฯลฯ